

ONGD

LAICA O CRISTIANA?

editorial

La nostra ONGD vol ser laica i cristiana.

La identitat d'una organització depèn de molts factors i no es pot reduir només als estatuts, tot i que són importants. Parlar de la identitat d'una organització ens hauria de portar a parlar sobre l'esperit que inspira les accions de la mateixa (o principis) i sobre l'ethos (o maneres de fer) que s'espera dels seus membres. Per això mateix algunes organitzacions -especialment d'Església- han elaborat un document que denominen Carta del Voluntariat, on es recullen els principis de l'organització i els trets distintius del voluntariat que impulsen.

Nosaltres, com a jove ONGD que som, no hem arribat encara tan lluny, tot i que sí s'ha fet ja palès els possibles malentesos que es poden crear si no fem un discerniment del que som i del que volem ser com a organització. És obvi que molts de nosaltres procedim d'una tradició cristiana, més concretament cristiana catòlica, tal com vam escriure en la primera editorial del nostre butlletí. Allà mateix també ens fèiem ressò del compromís que volem dur a la pràctica d'acollir tothom que vulgui comprometre's per lluitar per un món més just i solidari tot respectant la dignitat del ser humà en la seva integritat. Per tot això la nostra ONGD es va legalitzar i està registrada a la Generalitat com a associació sense ànim de lucre, alhora que als estatuts ens fem ressò explícitament que la nostra ONGD s'identifica amb la doctrina social de l'Església.

Té sentit, per tant, preguntar-nos si som o volem ser una ONGD laica o cristiana. Al respecte pensem que són il·luminadors els pensaments de Luis Aranguren al seu llibre "Cartografia del voluntariat" quan aborda aquest tema des de la seva identitat cristiana. Ell pensa que un cristianisme compromès en el món a través d'organitzacions té tres reptes:

(1) La identitat com obertura. És a dir, acollir a tothom que es faci seu els projectes que l'organització dur a terme, tot respectant la identitat del voluntari.

(2) La confessionalitat com explicitació dels valors del Regne. L'autor entén que la confessionalitat no s'esgota en els signes de l'Església i que la confessionalitat de la fe en el terreny de l'acció social es mou amb una dinàmica diferent a la dels signes de l'Església. L'Església té tres pilars essencials -la Paraula com anunci explícit de Jesucrist, la Litúrgia i la diakonia o el servei entre els pobres- que no fan servir el mateix llenguatge. En el cas del servei als més desfavorits, més que parlar de Déu, es tracta de descobrir-lo i fer-ne experiència.

Val a dir també en aquest punt que no hem de confondre l'itinerari educatiu d'un voluntari a una ONGD amb l'itinerari catequètic d'un catecumen, perquè són dos processos de naturalesa distinta. En el primer cas es parteix de la persona, sense més, de les seves motivacions inicials i expectatives en el seu compromís solidari amb els altres; en el segon cas es tracta de desenvolupar una opció de fe que s'ha fet explícita.

(3) Presència pública com a construcció d'una ètica cívica. L'evangeli ens permet discernir i valorar, però no dóna cap recepta de com resoldre les dificultats concretes que anem trobant en els nostres projectes. Des del compromís dels membres de l'ONGD, des de les seves diferents cosmovisions, es reforça la societat civil i s'ajuda a construir una ètica de mínims. Aquesta ètica cívica de mínims no pot substituir a la religió i a la seva proposta de vida feliç, a la seva proposta d'ètica de màxims, que en el cas del creient es concreta en les Benaurances. L'ètica de mínims és exigible, l'ètica de màxims és desitjable i com a tal només es pot proposar.

Si CxD és un mitjà per ser millor persones -creients o no- a través del compromís social, també ha de poder ser un mitjà per ser millors cristians. Per tant, la nostra ONGD és laica o cristiana? La nostra ONGD vol ser laica i cristiana. Bon Nadal!

El Consell

LA SITUACIÓ DE LA SIDA A SUDÀFRICA

L'abstinència sexual abans del matrimoni és una inversió en la vida.

Estaré infectat? Aquesta és la pregunta que es fan molts sud-africans d'edats compreses entre els 13 i 45 anys. Les estadístiques indiquen que almenys un de cada cinc sud-africans està infectat, encara que les estadístiques són qüestionables i les prenem com una dada estimativa. Sí que és un fet real que hi ha 5 milions de sud-africans que viuen amb la SIDA.

Després d'un llarg període de silenci i abnegació, la població de Sudàfrica comença a parlar sobre la SIDA, el sexe i la mort. La Síndrome d'Immunodeficiència Adquirida (SIDA) provoca que el cos humà no sigui capaç de defensar-se davant les malalties a causa de la debilitat del sistema immunològic provocat per aquesta malaltia. La SIDA és un virus que viu en els fluids corporals i es transmet a través del contacte amb algun d'aquests com la sang, el semen, els fluids vaginals i la llet materna. Avui en dia la forma més habitual de contreure la malaltia és mitjançant relacions sexuals amb una persona infectada.

A l'Església Catòlica hem reaccionat davant aquesta situació mitjançant un enfocament global que realitzem a través de tres programes: Educació per a Viure (*Education for Life*), Atencions a la Llar (*Home-based Care*) i Recolzament Psicosocial (*Psychosocial Support*), dirigits a orfes i a nens vulnerables per les seves circumstàncies. Duc a terme el meu treball en l'àrea de l'ensenyament, i, com a educadora, instrueixo i educo als voluntaris que s'encarregaran de donar informació en els seus barris o poblacions.

Impartim programes de conscienciació sobre la SIDA, malgrat que és probable que aquesta informació no sigui suficient per a ajudar a reduir

pensaments

l'elevat índex d'infeccions que ascendeix a 1.600 al dia, i que inclou a persones amb formació sòlida com metges, infermeres i altres professionals. Ajudem a la gent a veure's a si mateixa cada dia i a preguntar-se si té comportaments, actituds o estils de vida que puguin posar-li en situació de risc de contreure el virus; i si és així, a crear alternatives que substituïxin als anteriors. També els ajudem a comprendre que Déu deu ser el centre de cadascun dels seus canvis, ja que sense Ell els reptes i temptacions poden ser difícils de superar.

De moment no hi ha curació per a la malaltia de la SIDA i el mínim que podem fer per aquelles persones infectades és oferir-los ajuda i cures quan sigui necessari perquè no estiguin soles en el seu sofriment diari amb el virus. Així mateix devem brindar el nostre suport a aquells nens amb pares infectats no només en les seves necessitats físiques sinó també preparant-los per a la pèrdua d'aquests i ajudant-los a pal·liar i assimilar els sentiments que sorgeixen una vegada s'han quedat orfes. També ajudem als joves a involucrar-se en projectes de les seves comunitats, fet que els ajudarà a desenvolupar les seves capacitats i a guanyar diners en una de les províncies més pobres de Sud-àfrica.

Davant una pandèmia com la SIDA devem replantejar-nos les solucions que hem vingut utilitzant fins a ara. La SIDA ens ha donat l'oportunitat d'alinejar les nostres vides amb Déu. No ens enganyem, els sexe segur no existeix. Devem abraçar la llei de Déu i seguir camins vivificants. L'abstinència sexual abans del matrimoni és una inversió en la vida. Tots podem ajudar als joves a dir SÍ a deixar el sexe amb als seus companys i a romandre fidels al matrimoni. Són capaços d'això.

Thandi Hadebe
Educadora d'Educació per a Viure
Diòcesi catòlica de Tzaneen, Sudàfrica

UNA ARRISCADA APOSTA

PER LA DIGNITAT

experiències

Però només que una persona aprofiti l'aposta, l'esforç haurà valgut la pena.

Sens dubte aquest estiu passat ha estat per a mi diferent. Tant per a mi com per als qui hem participat al camp de treball que hem dut a terme a Madombidzha (Sudàfrica) als mesos de juliol i agost passat dintre del projecte "MaS" (Madombidzha Special School) que la nostra ONG "Clam per la Dignitat" està duent a terme amb la contrapart local "Our Lady of Peace Parish of Makhado", representada pel Fr. André Stephan, rector de la parròquia, i la Sister Elite, directora de l'escola per discapacitats psíquics de Madombidzha.

El projecte "MaS" no consisteix només en la construcció física d'una nova escola pels discapacitats psíquics de Madombidzha i rodalies, sinó també en donar un impuls a la tasca docent així com normalitzar una mica més la realitat dels discapacitats psíquics en una societat que sovint els amaga. La Maria Simeón i jo, estudiants d'arquitectura, i el Cristian Naudín, ja arquitecte, hem viscut la nostra participació al camp amb un "xip" diferent, doncs en formar part de la comissió tècnica del projecte, vam haver de centrar-nos a marxar forçades a fer el relleu a la Maria Hernandez, arquitecte del projecte, per continuar endavant amb l'obra.

Quan vam arribar a principis d'agost, en la segona expedició del camp de treball, vam continuar la feina que els membres de la primera expedició, que estaven des de finals de juny, ja havien encetat. La feina prèvia que ja ens vam trobar feta consistia, entre d'altres coses, en escollir i contractar al responsable de l'execució de l'obra –el mestre d'obres-, que va ser finalment el senyor Walter Mhangwani. Aviat em vaig adonar que aquest fet causava sorpresa i incredulitat a tothom qui s'acostava a les obres. M'explicaré. En Walter és un home de pell negra, i a Sudàfrica la gent blanca, propietària en exclusiva del sistema econòmic, difícilment el contractarien per a un càrrec de responsabilitat: això fins ara sempre l'havia limitat i privat de l'experiència necessària per a prosperar i accedir a un sou digne. Així doncs, l'elecció del senyor Walter Mhangwani com a constructor ha estat una de les apostes més

arriscades i controvertides del projecte, ja que hi havia el greu perill que no sàpigues portar l'obra prou bé i es quedés el projecte a mitges.

Tot i les seves mancances a nivell tècnic, en Walter va demostrar moltes ganes de fer les coses bé i sobretot d'aprendre: era plenament conscient de l'oportunitat que tenia entre mans, i no li importava fins i tot sacrificar el sou per tal de tirar endavant l'obra. Des del primer dia estava compromès i identificat plenament amb el projecte. Vam comprovar dia a dia com a base d'esforç i treball, de fer correccions a marxar forçades i sobretot d'escoltar els savis consells del John Fernandes –constructor blanc relacionat amb la parròquia, que tot i que mai havia estat a Madombidzha, va accedir a venir altruïstament per supervisar i portar materials a l'obra-, va agafar hàbit suficient per organitzar els treballadors i tirar endavant l'execució de l'obra. Cap a l'alçada de la nostra marxa, el jove mestre d'obres contava ja amb deu treballadors i plantejava titular amb cursos de formació a gent per crear la seva pròpia empresa de construcció.

Es pot donar el cas que quan un fa una arriscada aposta per la dignitat de les persones intentant ajudar, per exemple, a 10 persones, com ara el Walter, el Chengue o el Mashudu, en nou no hi hagi cap mena de resposta o resultat i que ens portem, per tant, sorpreses desagradables i desil·lusions. Però només que una persona aprofiti l'aposta, l'esforç haurà valgut la pena. Des del meu parer adquirit com a mestre d'obres a sudàfrica, crec que la contractació de'n Walter va ser un greu error envers la òptima execució del projecte. Ho afirmo i mantinc. Però com a persona, va ser un regal poder tirar endavant l'escola amb ell. I ho tornaria a fer.

Roger Layola i Fabra

comunicacions

- El passat dijous 28 d'octubre es va dur a terme al Centre Parroquial de Sarrià la 1a Assemblea General Ordinària, òrgan suprem de CxD, amb l'assistència de 20 socis. Es va aprovar la gestió feta fins ara, així com s'escollí el nou Consell Directiu, que pràcticament és el mateix que hi havia, i que té davant seu un mandat per dos anys amb els objectius que es van proposar. El Consell Directiu, que és l'òrgan col·legiat de CxD, el componen actualment 13 membres. El Consell està format pel President (P), Vice-President (VP), Secretària (S), Vice-Secretària (VS), Tresorer (T) i Vice-Tresorera (VT) i 7 vocals. A nivell intern tots els membres del Consell estan ubicats a les diferents comissions o grups de treball:

Comissió educativa: Ceci Benet (VS) i Bea Valer (S)

Comissió sanitària: Laura García-Faria (VT) i Irma Fañanás

Comissió tècnica: Maria Hernández i Joan Sols

Comissió de formació i sensibilització: Carles Hernández i Pedro Sols

Comissió comunicació: Aleix Layola (VP) i Édison Fañanás (P)

Comissió econòmica: Antonio Esparza (T)

Vocals sense comissió fixa: Mariano Hernández i Javi Laguno

L'acta de l'Assemblea la teniu penjada a la nostra pàgina web. Es va acordar celebrar la 2a Assemblea General Ordinària el tercer cap de setmana d'octubre de 2005.

- El divendres 29 d'octubre, l'Edi, com a President de CxD, va participar al jurat de la II Convocatòria d'Ajudes de la Fundació Ordesa.

- La Fundació Ordesa ja ens ha donat els diners del segon termini. S'han pagat els deutes i s'ha fet l'últim enviament de diners a Sudàfrica -11.500 Euros- corresponent a aquesta partida. La nostra relació oficial amb la Fundació Ordesa s'allarga fins al 31 de desembre de 2005. A l'octubre de 2005 els hem de presentar l'informe final de gestió dels diners que ells ens van donar a la I Convocatòria d'Ajudes.

- A la nostra Secretària hem rebut el llibre "Avaluar per evolucionar. Tres anys després del Mitch. La gestió del Poder Local davant l'emergència i la reconstrucció." (Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, Barcelona: novembre 2003, 120 pp). Destaquem les propostes alternatives a l'actual model de desenvolupament: articulats (acompanyar processos vs. donar suport a accions puntuals); participatiu (acompanyar vs. ajudar); horitzontal (subjecte vs. objecte -víctima-); coherent (dignificar vs. socórrer); oportuna (procés vs. projecte); compromesa (transformar vs. perpetuar).

- Se'ns ha demanat ajuda a un projecte a Colòmbia, també beques a Sudàfrica.

- El passat 31 d'octubre va nèixer a Tübingen (Alemanya) la Mercè Fañanás Hernández, segona filla de la Maria i l'Edi: moltes felicitats!

agenda

- Encara no s'ha fixat data, però hi ha previst fer una una reunió-sopar al Nadal. Interessats adreceuvos a l'Aleix Layola o a la Bea Valer.

- A partir de l'1 de gener de 2005 i tal com es va acordar en l'Assemblea, tots els socis hauran de domiciliar la seva quota així com fer arribar totes les seves dades. Més informació a la carta de Nadal que us arribarà en els propers dies i a la nostra pàgina a Internet.

- Tots els socis "actius" han d'estar vinculats a una comissió o grup de treball. Les dates de les reunions de cada comissió, si us plau, consultar-les al responsable respectiu.

Edita *Clam per la Dignitat*
 Dipòsit legal: B-21.860-2004
 C/ Major 49
 08960 Sant Just Desvern
 Barcelona
 Tel. i fax: (+34) 932 172 112
 Registre Assoc. Generalitat:
 Núm. 27.209, sec. 1a de Barcelona
 NIF: G-63.112.189
 C/c: 3025-0004-33-1433212631

clamdignitat@clamdignitat.org
 www.clamdignitat.org

Alemanya
 Michael Schliep
 Biesingerstr. 31, 72070 Tübingen
 Tel.: (+49)7071/942403

South Africa
 Fr. Andre Stephan MSC
 Catholic Church, P.O. BOX 127
 0920 Makhado (Limpopo)
 Tel. i fax: (+27) 0155160566